

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0144/2005

11.5.2005

BETÆNKNING

om fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for grundlæggende rettigheder (2005/2007(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Kinga Gál

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	11
UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET.....	16
UDTALELSE FRA KULTUR- OG UDDANNELSESUDVALGET	19
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER	23
PROCEDURE.....	26

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for grundlæggende rettigheder (2005/2007(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forfatningstraktaten undertegnet af stats- og regeringscheferne den 29. oktober 2004, som indeholder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som sin anden del,
- der henviser til EU-traktatens artikel 6 og 7 og forfatningstraktatens artikel I-2 og I-9,
- der henviser til EF-traktatens artikel 13,
- der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen "Agenturet for grundlæggende rettigheder – Offentligt høringsdokument" (KOM(2004)0693),
- der henviser til beslutning truffet på mødet mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003 i Bruxelles, idet der lægges vægt på vigtigheden af at indsamle og analysere data om menneskerettigheder med henblik på at definere Unionens politik på dette område, at bygge på det eksisterende Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad og at udvide dets mandat, så det bliver et menneskerettighedsorgan,
- der henviser til resultaterne af det offentlige seminar om fremme af EU's politik for grundlæggende rettigheder: fra ord til handling, eller hvordan rettigheder kan virkeliggøres, der blev afholdt den 25.-26. april på Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggendes initiativ,
- der henviser til sin beslutning af 20. april 2004 om meddelelsen fra Kommissionen vedrørende artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union, Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på¹,
- der henviser til sin beslutning af 28. april 2005 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2004 og EU's menneskerettighedspolitik²,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0144/2005),

¹ Vedtagne tekster, P5_TA(2004)0309.

² Vedtagne tekster, P6_TA-PROV(2005)0150.

EU's konstitutionelle ramme som en ny impuls for grundlæggende rettigheder

1. mener, at effektiv beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder er grundlaget for demokrati i Europa og en væsentlig forudsætning for EU's konsolidering af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
2. påpeger, at indarbejdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i forfatningstraktaten og EU's fremtidige tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder medfører grundlæggende ændringer og væsentligt styrker EU's forpligtelser til at sikre, at grundlæggende rettigheder aktivt fremmes på tværs af alle politikområder;
3. mener, at EU i stigende grad er ved at etablere sig som et politisk fællesskab med fælles værdier og er ved yderligere at udvide den oprindelige målsætning for EU, der klart havde fokus på markedet;
4. mener, at adskillige af EU's målsætninger, såsom udvikling af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, bekæmpelse af forskelsbehandling, fremme af gennemsigtighed og fremme af databeskyttelse, allerede er uadskillelige fra fremme af grundlæggende rettigheder;
5. bemærker, at det er nødvendigt, at de grundlæggende rettigheder og de individuelle frihedsrettigheder bliver fuldt forsvaret og overholdt efter udvidelsen af EU's beføjelser, og at de nye former for terrorisme yderligere har øget behovet for at skabe kollektiv sikkerhed; er derfor af den opfattelse, at der bør opnås en balance mellem de individuelle frihedsrettigheder og den kollektive sikkerhed gennem egnede politikker med henblik på at gøre disse to målsætninger forenelige;
6. mener, at det er vigtigt at virkeliggøre de værdier, der er proklameret i de traktater, som EU bygger på, og i den nye forfatning;
7. bemærker, at gennemsigtighed er et demokratisk princip, som er væsentligt for forholdet mellem EU og dets borgere, Fællesskabets dømmende magt og dets lovgivende magt, EU og dets medlemsstater samt EU og Europarådet;
8. bemærker, at EU og medlemsstaterne deler kompetence med hensyn til menneskerettigheder, og at de derfor er forpligtet til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder på deres respektive kompetenceområder i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet under hensyntagen til Parlamentets ovennævnte beslutning af 20. april 2004; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage skridt til at garantere alt nødvendigt samarbejde og al nødvendig bistand, endog inden den påbegynder evt. retssager, med henblik på at medlemsstaterne bliver i stand til at overvinde evt. problemer i forbindelse med gennemførelsen af EU-ret og EU-foranstaltninger; mener, at en særlig grad af gennemsigtighed er vigtig, når det drejer sig om at gennemføre EU-foranstaltninger, der indvirker på de grundlæggende rettigheder;

Mod en politik for grundlæggende rettigheder i EU

9. konstaterer med tilfredshed undertegnelsen af forfatningstraktaten, for så vidt den bestemmer, at Domstolen i fuld udstrækning er kompetent med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, tiltrædelsen af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, indarbejdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i traktaten og mere udbredt anvendelse af den fælles beslutningsprocedure, hvorved Europa-Parlamentets rolle styrkes;
10. mener, at gennemførelsen af grundlæggende rettigheder er et mål for alle europæiske politikker; med henblik herpå bør EU-institutionerne aktivt fremme og derfor beskytte de grundlæggende rettigheder og i fuldt omfang tage hensyn til dem og deres relevans over grænserne, når der affattes og vedtages lovgivning;
11. mener, at det i politisk sammenhæng er vigtigt at medtage ideen om at fremme grundlæggende rettigheder blandt de målsætninger, der skal forfølges i forbindelse med forenklingen og reorganiseringen af Fællesskabets og EU's *acquis*; anmoder om, at alle nye politikker, lovforslag og programmer ledsages af en vurdering af virkningerne for så vidt angår respekt for grundlæggende rettigheder; en sådan vurdering bør være en del af begrundelsen for forslaget;
12. konstaterer med tilfredshed, at der er oprettet en kommissærgruppe for "grundlæggende rettigheder, bekæmpelse af forskelsbehandling samt ligebehandling"; anmoder Kommissionen og især kommissærerne med ansvar for grundlæggende rettigheder om at udarbejde en omfattende og sammenhængende strategi, der sikrer, at grundlæggende rettigheder overholdes inden for alle områder af EU's politik;
13. konstaterer, at Domstolen har spillet en afgørende rolle for, at Fællesskabet og EU er blevet et 'fællesskab' og en retsunion, navnlig som resultat af en frugtbar dialog mellem nationale og europæiske dommere i forbindelse med opgaven at tilvejebringe præjudicielle fortolkninger, som traktaterne tildeler Domstolen; støtter det af Det Europæiske Råd fremsatte forslag i det i Haag godkendte program for at styrke dialogen mellem medlemsstaternes højesteretter og konstaterer, at sådanne skridt ikke blot viser højesteretternes beslutsomhed med hensyn til at dele deres erfaringer, men også udgør begyndelsen til en europæisk *ordre public*, der finder sin logiske begrundelse i den fælles målsætning om at beskytte grundlæggende rettigheder;
14. påpeger, at medlemsstaterne og EU's institutioner nyder en særret til at indbringe sager for Domstolen af hensyn til loven, og konstaterer, at Parlamentet ved hjælp af disse midler bør forsvare borgernes rettigheder i tilfælde, hvor grundlæggende rettigheder risikerer at blive påvirket af EU-lovgivning;
15. beklager den kendsgerning, at medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabslovgivning og EU-lovgivning bliver mere og mere tilbageholdende med at acceptere princippet om gensidig anerkendelse, idet de påberåber sig, at niveauet for beskyttelse af grundlæggende rettigheder i en given medlemsstat er utilstrækkeligt; gør i denne forbindelse opmærksom på Domstolens retspraksis¹, og anmoder om, at såvel de offentlige myndigheder i de medlemsstater, der skal overgive detaljerede oplysninger

¹ Forenede sager C-187/01 og C-385/01 *Gözütok og Brügger* [2003], Saml. af Domstolens afgørelser I-1345.

for at retfærdiggøre deres tilbageholdenhed, og myndighederne i de stater, der anmoder om disse oplysninger, tilvejebringer de nødvendige afklaringer;

Samarbejde med nationale menneskerettighedsinstitutioner og nationale parlamenter

16. konstaterer, at nogle medlemsstater har oprettet nationale institutioner til beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder, navnlig med henvisning til FN's "Paris-principper"; anmoder de øvrige medlemsstater om at tage skridt i denne retning og tilføre de nationale komiteer og institutter tilstrækkelige økonomiske ressourcer, idet man bl.a. skal huske, at én af disse organers funktioner er at gennemgå regeringers menneskerettighedspolitikker for at forhindre mangler og foreslå forbedringer, eftersom effektivitet ligger i forebyggelse og ikke blot løsning af problemer;
17. støtter skabelsen af en løbende dialog om grundlæggende rettigheder med medlemsstaternes nationale parlamenter;
18. er af den opfattelse, at indsamling af data og metodologisk arbejde er en prioritet for at gøre det muligt at sammenligne og analysere data; mener, at nationale institutioner er vigtigst i denne henseende;
19. mener fortsat, at grundlæggende rettigheder kan forsvares desto mere effektivt, hvis borgerne selv bliver gjort opmærksom på deres rettigheder og er i stand til at kræve beskyttelse heraf længe før, det bliver nødvendigt med retsskridt, ved at tilskynde til, at de involveres i udformningen og gennemførelsen af beslutninger; mener, at med det sigte kan etableringen af nationale udvalg og institutter for grundlæggende rettigheder sætte ngo'er i stand til at opstille klarere synspunkter og mere effektivt målrette deres opfordringer til handling og deres afsløringer af behandlinger, der betragtes som ulovlige; fastholder, at statslige og ikke-statslige organisationer bør udveksle bedste praksis for så vidt angår menneskerettigheder;
20. mener, at Kommissionen bør være opmærksom på de gentagne og fortsatte krænkelse af menneskerettighederne - navnlig borgerlige rettigheder som f.eks. valgret og valgbarhed - der begås i nogle af EU's lande, og som har været genstand for rapporter fra Europarådets menneskeretskommissær, Alvaro Gil-Robles;

Udbredelse af princippet om beskyttelse af grundlæggende rettigheder uden for Unionen

21. konstaterer, at universaliteten og udeleligheden ved grundlæggende rettigheder skal foranledige Unionen og medlemsstaterne til at tilskynde til udbredelse af disse rettigheder i deres forbindelser med tredjelande, ikke mindst med henblik på indgåelsen af associeringsaftaler med tredjelande, og internationale organisationer såsom FN, der har påbegyndt en reformproces med særlig vægt på beskyttelse af grundlæggende rettigheder; understreger, at Den Europæiske Union som organ bør spille en aktiv rolle i gennemførelsen af en sådan reform ved yderligere at styrke sin indsats udadtil på dette område og ved at bidrage til udarbejdelsen af en FN-rapport om dette anliggende;
22. foreslår, at der udarbejdes en interinstitutionel adfærdskodeks, som er beregnet til at give større sammenhæng og retfærdighed til Unionens udadvendte indsats inden for demokratisering og menneskerettigheder - et tiltag, der allerede blev godkendt i Parlamentets beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse til Rådet og

Europa-Parlamentet om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande¹; mener, at denne kodeks skal bestemme forholdet mellem Unionen og de over 120 lande, som den demokratiske bestemmelse i øjeblikket gælder for, som en væsentlig del af alle former for aftaler, der binder dem sammen;

23. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig undersøgelse og forelægge den for Parlamentet, sammen med dens holdning til agenturet, om behovet for en lignende struktur (inden og uden for Kommissionen), der har til opgave at finde relevante oplysninger om problemer med menneskerettigheder og demokrati i lande, som ikke er omfattet af agenturet;

Samarbejde med internationale menneskerettighedsorganisationer

24. minder om den betydelige rolle, som Europarådets forskellige overvågningsmekanismer og institutioner på menneskerettighedsområdet spiller; opfordrer indtrængende EU-institutionerne og agenturet til at bygge videre på denne erfaring, tage hensyn til disse mekanismer og indarbejde dem i en procedure for netværkssamarbejde og gøre brug af de standarder, der er udviklet af Europarådet, og de øvrige væsentlige resultater af dets arbejde; er fast besluttet på, at dette samarbejde ikke bør føre til en forringelse af EU-standarder;
25. mener, at en funktionel samarbejdsmodel bør udarbejdes, at der bør være konkrete forslag i Kommissionens forestående lovgivningsforslag om agenturet, herunder klare definitioner af agenturets kompetencer og af de forskellige andre agenturers kompetencer og en institutionaliseret forbindelse mellem Europarådet og det fremtidige agentur for grundlæggende rettigheder, både for at undgå overlappning og for at give agenturet alt nødvendigt input og sikre dets effektivitet;

Agenturet som et operationelt redskab for EU's menneskerettighedspolitik som helhed

26. påpeger, at etablering af agenturet bør yde et bidrag til yderligere styrkelse af den gensidige tillid mellem medlemsstater og udgøre en garanti for fortsat overholdelse af de principper, der er fastlagt i artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union, og mener, at agenturet bør tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for udvikling af Unionens lovgivningsmæssige aktivitet, overvågningsrolle og politik vedrørende bevidstgørelse om grundlæggende rettigheder;
27. er af den opfattelse, at agenturet skal have et stærkt mandat og beføjelse til at følge udviklingen i gennemførelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i EU og i tiltrædelseslande; understreger, at agenturet også bør kunne dække tredjelande, når de er involveret i menneskerettighedsspørgsmål, der påvirker Unionen, for eksempel i tilfælde, hvor der er mistanke om krænkelser af demokratiklausulen;
28. mener, at agenturet for grundlæggende rettigheder bør indtage en særstilling blandt EU's agenturer; mener, at agenturet kommer til at nyde øget legitimitet, hvis dets styrende organer udpeges af og er ansvarlige over for Parlamentet og refererer til de kompetente parlamentsudvalg; er overbevist om, at agenturets uafhængighed og troværdighed er en

¹ Vedtagne tekster, P5_TA(2002)0204.

forudsætning for behørig interaktion mellem agenturet og de europæiske institutioner;

29. anser det for væsentligt for agenturet at blive betragtet som uafhængigt i enhver henseende; understreger derfor, at agenturet bør have tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige budgetressourcer til at gøre det muligt for det at opfylde sit ambitiøse mandat, og at agenturet bør være bemandedet med personale af høj kvalitet med videnskabelig ekspertise og uangribelig integritet og personlig troværdighed;
30. mener, at agenturets centrale organer bør bestå af uafhængige eksperter (herunder eventuelt medlemmer af forfatningsdomstole) med det højeste faglige omdømme fra medlemsstaterne og højtstående repræsentanter for EU-institutionerne, Europarådet og internationale ngo'er; understreger, at lederen af agenturet bør nyde meget stor anseelse på menneskeretsområdet og bør udpeges af Europa-Parlamentet;
31. konstaterer, at de fleste anbefalinger, der er fremsat i denne beslutning¹, søger at sikre, at oplysninger indsamles, analyseres og behandles med henblik på en vurdering af virkningen af foranstaltninger til beskyttelse af menneskerettigheder, når Fællesskabet og Unionen udøver deres kompetence; desuden søger de ligeledes at forbedre organiseringen af administrative og lovgivningsmæssige procedurer og finde disses juridiske berettigelse, navnlig i forbindelse med politikker, der har at gøre med foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling (EF-traktatens artikel 13), fri bevægelighed (EF-traktatens artikel 18), asyl (EF-traktatens artikel 63), samarbejde om civile retlige spørgsmål (EF-traktatens artikel 65), databeskyttelse (EF-traktatens artikel 286) og gennemsigtighed (EF-traktatens artikel 255);
32. konstaterer i den forbindelse, at selve den lov, der definerer opgaven med indsamling af oplysninger, kan udgøre det juridiske grundlag for etablering af agenturet for grundlæggende rettigheder, hvis opgave er underordnet institutionernes i de i denne beslutning omhandlede områder; følgelig bør den fælles beslutningsprocedure, der involverer Parlamentet, og hvor Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, gælde;
33. anmoder Kommissionen om i henhold til EF-traktatens artikel 192 at forelægge et lovforslag på grundlag af ovennævnte indikationer, navnlig hvad angår de EU-politikker, hvor Parlamentet er medlovgiver; mener, at det centrale retsgrundlag bør

¹ Jf. navnlig punkt:

11 - evaluering af virkningen af alle lovgivningsmæssige og strategiske EU-initiativer, hvor den konsekvensanalyse, Kommissionen vedtog den 27. april 2005, tjener som model

13 - fremme af dialogen og samarbejdet mellem højesteretter

16, 18 og 19 - støtte til de nationale institutter for grundlæggende rettigheder og ligestillingsudvalg nedsat i medfør af direktiv 2000/43/EF hvad angår indsamling af data

17 - oprettelse af et permanent forum med de nationale parlamenter om spørgsmål vedrørende de grundlæggende rettigheder og etablering af EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed

23 - finansiering af en undersøgelse om de eksterne faktorer, der kunne påvirke EU's politikker med hensyn til menneskerettighederne, og den rådgivende rolle, et EU-agentur for grundlæggende rettigheder eventuelt kunne spille

24 og 25 - struktureret operationelt samarbejde og synergi med Europarådet

49 - EU-institutionernes informations- og kommunikationsstrategi, for så vidt som EU-politikker påvirker de grundlæggende rettigheder

26, 27, 28, 32, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50 - som en mulig henvisning til det kommende agenturs opgaver og mandat

29, 30, 34, 35, 36, 38 - det kommende agenturs styrende organer og organisationsstruktur.

være EF-traktatens artikel 13, der ved at forhindre forskelsbehandling tjener som beskyttelse af den menneskelige værdighed, der er det centrale element i enhver politik for grundlæggende rettigheder; overlader det til Kommissionen at bedømme, hvorvidt en foranstaltning under den tredje søjle og under henvisning til fællesskabsforanstaltningen ville være nødvendig og i overensstemmelse med de initiativer, der er forbundet med det retlige samarbejde og politisamarbejde om strafferetlige anliggender;

34. mener, at agenturet bør fungere som en paraplyorganisation, der dækker alle menneskerettighedsspørgsmål, således at det undgås, at forskellige konstruktioner udfører det samme arbejde;
35. mener, at agenturet bør udformes som en flerstrengt struktur ("net af net"), et særorgan med horisontale beføjelser, hvori hver af strengene skal spille en rolle og bidrage til udviklingen af en kultur for grundlæggende rettigheder i EU; mener, at agenturet bør samle alle relevante oplysninger, analyser og erfaringer, der er tilgængelige i EU-institutioner og nationale institutioner, nationale parlamenter, regeringer og menneskerettighedsorganer, højesteretter/forfatningsdomstole, ngo'er og eksisterende netværk, som f.eks. netværket af uafhængige eksperter i grundlæggende rettigheder, og især den ekspertise, der findes i Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad og dette centers informationsnetværk, Raxen;
36. mener, at eksisterende europæiske og nationale menneskerettighedsinstitutioner bør være del af "nettet af net", idet agenturet skal være et redskab til sikring af kvaliteten og sammenhængen i EU's menneskerettighedspolitik; mener, at der bør etableres et kort over europæiske, nationale institutioner og operative net til dette formål;
37. ser i denne ramme en mulighed for ved hjælp af et agentur for grundlæggende rettigheder at skabe et effektivt netværk mellem de eksisterende instanser, instrumenter og procedurer;
38. mener, at inden der oprettes nye organisationer til at forsvare grundlæggende rettigheder, er det nødvendigt at undersøge konsolideringen af eksisterende organisationer og muligheden for at sammenlægge dem med henblik på en forbedring af deres virksomhed; insisterer derfor på, at det fremtidige Institut for Kønsforskning bør være en del af agenturet for menneskerettigheder, opfattes som en del af "netværket af netværk", bør arbejde under eget navn og kunne placeres det samme sted med henblik på at følge en rationel, omkostningseffektiv og konsekvent fremgangsmåde, når der skabes nye organer, der skal beskæftige sig med grundlæggende rettigheder;
39. foreslår, at agenturet bør struktureres på grundlag af områder, der giver anledning til bekymring i chartret om grundlæggende rettigheder – som et supplement til Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhads mandat til at bekæmpe racisme og fremmedhad – bl.a. ytringsfriheden, forsamlings- og foreningsfriheden og tankefriheden, retten til at deltage på lige vilkår i valgprocesser, retten til uddannelse og frihed, solidaritet og sociale rettigheder, børns rettigheder, ligestilling mellem mænd og kvinder, vold mod kvinder, menneskehandel, borgerlige rettigheder og retfærdighed, asylret, roma-spørgsmålet og mindretalsrettigheder samt respekt for kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed; hvis der allerede findes et institut for hele Unionen, der dækker

et bestemt område, bør agenturets opgaver på det pågældende område udføres af det særlige institut, der bliver en integrerende del af agenturet;

40. bemærker, at beskyttelse af nationale mindretal i et udvidet EU er et væsentligt spørgsmål, og at det ikke bliver gennemført ved bare at bekæmpe fremmedhad og forskelsbehandling; påpeger, at dette indviklede problem ligeledes skal tackles fra andre vinkler, og at spørgsmålet om beskyttelse af etniske og nationale mindretal bør være en af agenturets konkrete opgaver;
41. er af den opfattelse, at når dette nye instrument udformes, bør der lægges særligt mærke til de tre hovedfunktioner, som en sådan institution skal opfylde (fremme af grundlæggende rettigheder, overvågning af overholdelsen af grundlæggende rettigheder og bevidstgørelse af de vigtigste aktører, nemlig medlemsstaterne, EU-institutionerne og borgerne) for at dække de strategiske behov for et fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
42. er af den opfattelse, at agenturet for at udføre sine tre hovedopgaver bør indsamle data gennem sine net, bør analysere dem og bør have beføjelser til at afgive udtalelser og fremsætte henstillinger til Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
43. mener, at det kommende agentur som en del af dets mål med at fremme grundlæggende rettigheder bør give proaktiv støtte til menneskerettighedspolitikken på to måder: ved at identificere, hvor lovgivningsmæssige forbedringer er mest tiltrængt, og ved at overvåge gennemførelsen og håndhævelsen af den eksisterende lovgivning;
44. mener, at agenturet som en del af sit arbejde med beskyttelse af grundlæggende rettigheder bør udarbejde en årsberetning om situationen for de rettigheder, der henhører under dets aktivitetsområde, og forelægge denne for Parlamentet, Rådet og Kommissionen; mener desuden, at agenturet uden at have retslig myndighed skal være direkte og primært ansvarlig over for Parlamentet, på hvilket grundlag Parlamentet kan drage konklusioner og vedtage henstillinger, og Rådet;
45. mener, at agenturets overvågning vil have den ekstra værdi, at den giver et horisontalt billede af beskyttelsen af og støtten til de grundlæggende rettigheder, og at den derfor bør omfatte alle rettighederne i chartret om grundlæggende rettigheder og de relevante bestemmelser i første del af forfatningstraktaten; mener, at der i agenturets årlige arbejdsprogram kunne fokuseres på emner;
46. understreger, at det ikke er et spørgsmål om at gøde jorden for noget, der på nogen måde minder om en EU-menneskerettighedsdomstol; anerkender, at behandling af individuelle overtrædelser af menneskerettigheder er noget ganske andet end at overvåge et politisk system eller dets retsinstrumenter, der måske ikke lever op til generelt anerkendte standarder for menneskerettigheder;
47. er af den opfattelse, at agenturet bør udstyres med en rådgivende og konsultativ rolle vedrørende bestemmelserne i artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union, idet Parlamentets og Rådets indsats støttes, og de oplysninger, den viden og den ekspertise, der er indsamlet fra dets net, anvendes;
48. er af den opfattelse, at agenturet bør tage konkrete skridt til at finde den bedste måde at

gøre EU-borgerne bevidste om deres grundlæggende rettigheder og skabe en kultur for grundlæggende rettigheder inden for EU, som derefter med held kan videregives uden for Unionens grænser som en del af dens grundlæggende værdier;

49. mener, at der er behov for en forbedret informations- og kommunikationsstrategi, hvis målene om fremme af de grundlæggende rettigheder og øget bevidsthed om spørgsmål i tilknytning til grundlæggende rettigheder (skabelse af en kultur, der respekterer de grundlæggende rettigheder) skal nås; finder, at indførelse i medlemsstaternes studieplaner af et fag, som dækker såvel de grundlæggende rettigheder som de menneskerettigheder, der er anerkendt af det internationale samfund, kan bidrage til opfyldelsen af disse målsætninger;
50. mener, at disse konkrete skridt bør omfatte uddannelsesforanstaltninger organiseret af agenturet for dem, der arbejder på menneskerettighedsområdet i Europa, uanset om disse er repræsentanter for civilsamfundet eller for erhvervsorganisationer;
51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, nationale menneskerettighedsorganer, Europarådet, OSCE og FN.

BEGRUNDELSE

EU-sammenhængen

1. For at forstå, hvad beskyttelsen af grundlæggende rettigheder inden for Den Europæiske Union (EU) involverer i dag, er det nødvendigt først at afgøre, om et fremtidigt agentur, der beskæftiger sig med emnet, bør betragtes som et mål eller et redskab i processen. Selv om meddelelsen fra Europa-Kommissionen i denne henseende udtrykkeligt anfører det mål at skabe et agentur for grundlæggende rettigheder, bør Europa-Parlamentet koncentrere sig om at foretage en analyse af den situation, der skal tilvejebringes efter ratifikationen af forfatningstraktaten, idet der specielt lægges mærke til spørgsmålet om beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder. Da denne "nye retsorden" kan give EU's mission et andet fokus, er det væsentligt at undersøge konsekvenserne af dette skift i, hvad der lægges vægt på, en tilsyneladende evolutionsproces fra en økonomisk union til et politisk fællesskab. Fremme af grundlæggende rettigheder kræver en struktureret tilgang til denne nye sammenhæng. Der er stadig behov for, at der udtrykkes en klar politisk vilje med hensyn til, hvor sagen befinder sig. Denne opgave vil eventuelt blive overtaget af Kommissionen inden for rammerne af den kommissærgruppe, som kommissionsformand Manuel Barroso er leder af, og som beskæftiger sig med grundlæggende rettigheder, bekæmpelse af forskelsbehandling og lige muligheder. Ikke desto mindre er det af største vigtighed, at Det Europæiske Råd også udarbejder retningslinjer på dette område.
2. Siden 1. maj 1999 har grundlæggende rettigheder været EU's "fundament" ifølge artikel 6 side 1 i forfatningstraktaten¹. Problemet var (og er), at de eksisterende traktater mangler en klar beskrivelse af disse rettigheder, da de kun henviser til det europæiske charter om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og til medlemsstaternes fælles konstitutionelle traditioner. En forøgelse af disse rettigheders 'synlighed' var det mandat, som Det Europæiske Råd gav konventionen, der udarbejdede chartret. Målsætningen med den anden konvention, der forelagde forfatningen for regeringskonferencen, var at gøre et sådant charter bindende. Dette formål er nu blevet nået, og selv om denne øvelse hovedsageligt tilstræbte at gøre rettigheder, der allerede udgjorde del af EU's *acquis*, synlige, vil en sådan gennemsigthed være et væsentligt skridt fremad i forholdet mellem EU og dets borgere, EU's dømmende magt og dens lovgivende magt, EU og dets medlemsstater samt EU og Europarådet.
3. Amsterdam-traktaten definerede skabelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed som en målsætning for EU. Det Europæiske Råd i Tampere gjorde dette mål til en prioritet på den politiske dagsorden. De nye finansielle overslag afspejler også denne centrale politiske målsætning. Som en kernekomponent til at nå denne målsætning skal der sikres en balance ved samtidig at udvikle de tre elementer. Der er stadig behov for yderligere styrkelse af den gensidige tillid blandt medlemsstaterne. Frem for alt er beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder en væsentlig forudsætning for etableringen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

¹ Som ændret af Amsterdam-traktaten, der kodificerede EF-Domstolens retsvidenskab siden C-29/69 "Stauder" af 12. november 1969, henst. 419 i C-11/70 "Internationale Handelsgesellschaft", henst. 1125, C-4/73 "Nold" af 14. maj 1974, henst. 491, C-44/79 "Hauer", henst. s. 3727 og C-5/88 "Wachhauf" af 13. juli 1989.

4. Haag-programmet bifaldt de resultater, der var nået med hensyn til at nå de mål, der blev opstillet på Det Europæiske Råds møde i Tampere: etablering af grundlaget for en fælles asyl- og indvandringspolitik, forberedelse af harmoniseringen af grænsekontrollen, forbedring af politisamarbejde, etablering af grundlaget for retligt samarbejde. Koordinering og sammenhæng mellem de eksterne og interne dimensioner af EU-politikker skal imidlertid stadig sikres. De eksisterende traktater tilvejebringer retsgrundlaget for aktion på dette område og vil fortsætte med at udgøre en retlig forpligtelse, selv hvis forfatningstraktaten ikke ratificeres.
5. Selv om chartret endnu ikke er juridisk bindende, har det stor politisk indflydelse. Inkorporeringen af chartret om grundlæggende rettigheder i forfatningstraktaten og EU's fremtidige tiltrædelse af det europæiske charter om menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder vil faktisk skabe en retlig forpligtelse for EU til at sikre, at grundlæggende rettigheder aktivt fremmes på tværs af alle politikområder.

Nationale institutioners rolle

6. Ved at bemyndige og integrere de eksisterende nationale menneskerettighedsinstitutioner i "nettet af net" kan der forudses et agentur som et politisk redskab til sikring af kvaliteten og sammenhængen i EU's menneskerettighedspolitik.
7. De nationale menneskerettighedsinstitutioner, der er etableret i næsten alle medlemsstater med tilskyndelse fra FN, kan inddeles i tre kategorier: menneskerettighedskommissionerne, ombudsmændene og de særlige institutioner, der beskytter en særligt sårbar gruppes rettigheder. En af deres funktioner er systematisk at gennemgå regeringers menneskerettighedspolitik for at forhindre mangler og at foreslå forbedringer, eftersom forebyggelse er langt nemmere end påvisningen af problemer og identificering af afhjælpningsmidler. Deres ansvar for at styrke bevidstheden om menneskerettigheder er også betydningsfuldt. Blandt deres pligter er også at finde frem til tilfælde af fejl eller forsømmelser og finde måder til afhjælpning samt at fungere som konsulenter eller rådgivere for den lovgivende magt og den udøvende magt. Deres rolle er klart supplerende. Disse nationale institutioner, der fokuserer på beskyttelse og fremme af menneskerettigheder, er hverken retlige eller lovgivende. De har kun en rådgivende beføjelse. De ser skabelsen af et agentur som en fremragende mulighed for at udfylde hullerne i det nuværende system til beskyttelse af menneskerettigheder inden for EU.
8. Det er ønskværdigt, at der etableres en mere formaliseret forbindelse mellem disse organer og agenturet. I denne proces er det væsentligt at harmonisere nationale vurderingsprocedurer. I de enkelte medlemsstater skal fremgang og tilbagegang i samme grad måles på grundlag af de eksisterende menneskerettighedsstandarder. Der bør ikke gås på kompromis med kvaliteten med hensyn til resultatet af agenturets arbejde.
9. Agenturet bør udvikle mekanismer, der hjælper medlemsstater til at opnå fremgang i udviklingen af nationale standarder for, hvordan de skal handle vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på basis af Paris-

principperne.¹

Samarbejde med internationale organer

10. Når der ledes efter måder til at styrke EU's internationale samarbejde på dette følsomme område, er nøgleordene koordinering af initiativer og maksimering af synergier. Det er vigtigt, at der skabes retssikkerhed og sammenhæng i beskyttelsen af grundlæggende rettigheder i hele Europa.
11. EU har ikke råd til ikke at tage højde for Europarådets resultater inden for området beskyttelse og fremme af menneskerettigheder, hvor EU mangler et tilstrækkeligt retsgrundlag (beskyttelsen af nationale mindretal er et af de bedste eksempler på sådanne områder). Vi bør imidlertid under ingen omstændigheder tillade fastsættelse af standarder, hvis manglende konsekvens skaber forvirring og derfor ødelægger de grundlæggende standarders troværdighed.
12. Udveksling af oplysninger og data ville klart ikke være tilstrækkeligt til at sikre meningsfuldt samarbejde mellem agenturet og Europarådet. Det er af største vigtighed, at der bliver udarbejdet en funktionel samarbejdsmodel for etablering af en institutionaliseret forbindelse mellem de to organer.
13. Ud over Europarådet er der adskillige andre organisationer, der er aktive inden for menneskerettighedsområdet, som f.eks. Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og FN's særorganisationer. I udformningen af agenturets mandat kunne der på ny henvises til disse institutioner, og der bør også udvikles en levende og struktureret forbindelse med det civile samfund. Agenturet bør være en korsvej, der letter kontakter mellem de forskellige deltagende parter, således at der etableres synergier.

Agenturet for grundlæggende rettigheder

14. Med den ovenfor beskrevne generelle sammenhæng som udgangspunkt vil der nu blive gjort nogle betragtninger om det fremtidige agentur for grundlæggende rettigheder. Da der er tre politiske målsætninger, som er angivet i strategien, bør dette nye fællesskabsinstrument have tre hovedfunktioner:
 - a) fremme af grundlæggende rettigheder
 - b) beskyttelse af grundlæggende rettigheder
 - c) styrkelse af bevidstheden mellem aktørerne (EU-institutioner og borgere).
15. Agenturet kan bedst ses som et "net af net", en særorganisation med horisontale kompetencer, der bruger forskellige værktøjer under anvendelse af alle de relevante erfaringer, der er indsamlet på de forskellige niveauer af området beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Det bør fungere som et knudepunkt for syntetisering af hele denne viden.

¹ På et møde i 1991 sponsoreret af FN mellem repræsentanter for nationale institutioner afholdt i Paris blev der udviklet et detaljeret sæt principper om nationale institutioners status – disse er almindeligt kendt som Paris-principperne. Disse principper, der efterfølgende er godkendt af FN-kommissionen for Menneskerettigheder (*resolution 1992/54 af 3. marts 1992*) og FN's Generalforsamling (*resolution 48/134 af 20. december 1993, bilag*), er blevet grundlaget og referencepunktet for etablering og drift af nationale menneskerettighedsinstitutioner.

16. Agenturet bør være bemyndiget til at yde konsulentvirksomhed, komme med udtalelser og henstillinger og beskæftige sig med bevidstgørelse gennem objektive og tilstrækkelige oplysninger, der gives til Kommissionen, Parlamentet og Rådet, som støtter alle de tre institutioner. Det er væsentligt, at organet forbliver uafhængigt, fri for indflydelse fra nogen af de deltagende parter, reelt selvstændigt (omfattende begreber som f.eks. uafhængighed, ansvar, myndighed). Der er to hovedkomponenter i sikringen af denne uafhængighed: Agenturet skal have et budget, der tager hensyn til gennemførelse af dets ambitiøse mandat, og en bestyrelse, der omfatter repræsentation på højt plan fra medlemsstater og EU-institutioner. Disse to elementer vil bevise agenturets troværdighed helt fra starten og give det tilstrækkelig autoritet til, at det vil være nyttigt og ikke være spild af penge. Budgettet og bemanningen skal være passende til opgaven.
17. For så vidt angår dilemmaet om, hvilke rettigheder der skal beskyttes, er det af største vigtighed, at alle rettigheder i chartret om grundlæggende rettigheder og relevante bestemmelser i den første del af forfatningstraktaten dækkes, men der kunne etableres prioriteringer blandt dem. Det er vigtigt at tillade en vis fleksibilitet i opstillingen af prioriteringerne. Det ville være ineffektivt at fastsætte dem i starten, eftersom områdets følsomhed kunne kræve en lejlighedsvis ændring af fokus. Dette kan gøres på det niveau, hvor agenturets arbejdsprogram afgøres, måske årligt, og der kunne etableres prioriteringer, hvad angår både tematisk fokus og geografisk omfang. Sidstnævnte bør primært være koncentreret om EU-medlemsstater, men bør også omfatte tiltrædelseslandene efter undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten. Agenturet kunne få kompetence til at styrke bevidstheden om situationer, for hvilke artikel 7 i forfatningstraktaten kan gøres gældende, eftersom den relevante ekspertise allerede vil findes der.
18. Den ekspertise, der findes i Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad og dets Raxen-netværk¹, bør anvendes ved at bevare bekæmpelsen af racisme og fremmedhad som et af de områder, der er af betydning for agenturet. Andre fokusområder bør imidlertid også overvejes.
19. Beskyttelsen af nationale mindretal efter EU-udvidelsen vil udgøre et væsentligt spørgsmål, og fremme af disse kan ikke sikres udelukkende gennem bekæmpelsen af fremmedhad. Dette indviklede problem skal ligeledes gribes an fra forskellige vinkler – derfor bør en separat sektor af agenturet beskæftige sig med spørgsmålet om nationale mindretal på basis af den erfaring, som eksisterende europæiske og nationale institutioner og netværk inden for dette område har, f.eks. Europæisk Center for Mindretalsspørgsmål eller Comir-netværket.
20. Agenturet for grundlæggende rettigheder og den relevante EU-politik vil være et kerneelement i en fremtidig europæisk retsorden. Derfor kan udpegningen heraf ikke være en ren og skær politisk erklæring.
21. At overveje gennemførelsen af den eksisterende lovgivning og finde en balance mellem forsvaret af individuelle rettigheder og styrkelsen af kollektiv sikkerhed er en yderst følsom opgave. Derfor bør agenturet være et center for den europæiske bevægelse hen

¹ Europæisk informationsnet for racisme og fremmedhad, skabt i 2000 af Center for Observation af Racisme og Fremmedhad (EUMC).

imod bedre beskyttelse af grundlæggende rettigheder, og enhver eksisterende erfaring skal anvendes i denne proces. Ambitionen er at placere grundlæggende rettigheder i centrum af alle EU-politikker og foranstaltninger, således at der rent faktisk bliver refereret til Europa som et symbol på grundlæggende rettigheder.

26.4.2005

UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET

til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for grundlæggende rettigheder
(2005/2007(INI))

Rådgivende ordfører: Baroness Nicholson of Winterbourne

FORSLAG

Udenrigsudvalget opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. giver sin fulde støtte til Det Europæiske Råds konklusioner af 13. december 2003, hvorefter Kommissionen bør anmodes om at fremsætte konkrete forslag om oprettelse af et EU-agentur for Menneskerettigheder;
2. henviser til forslaget til beslutning om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's politik på området vedtaget af Udenrigsudvalget den 30. marts 2005;
3. minder om, at der er en uløselig forbindelse mellem fremme og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder på den ene side og eksistensen af demokrati og retsstat på den anden side;
4. opfordrer Kommissionen til at foreslå, at dette agentur ikke blot bør omfatte Den Europæiske Unions medlemsstater, men også eventuelle lande med status som kandidat;
5. minder Kommissionen om, at på et tidspunkt, hvor borgerne med rette er bekymrede over den foreslåede udvidelse af det værdifællesskab, hvorpå Den Europæiske Union er baseret, vil det være utænkeligt ikke at inkludere disse lande inden for agenturets arbejdsområde og tillige i demokratiseringsprocessen, også i betragtning af EU's udtalelser om demokratiets og menneskerettighedernes betydning inden for FUSP;
6. mener, at agenturet bør beskæftige sig med dataindsamling og -analyse, kontrol og evaluering af menneskerettighedssituationen og opfølgning herpå med passende henstillinger på EU-plan og, om nødvendigt, på medlemsstatsplan;
7. understreger kraftigt nødvendigheden af, at agenturet regelmæssigt aflægger beretning til Parlamentet;
8. fastholder, at agenturet bør have egne ressourcer og eget personale og bør have klare forbindelser og en tæt arbejdsforbindelse med andre agenturer og organisationer, der er aktive på området (f.eks. OECD, FN og især Europarådet) og med det civile samfund; understreger, at man må sørge for at undgå overlappning mellem disse agenturer, organisationer og andre ekspertnetværk for at opnå en virkelig værditilvækst i EU.
9. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig undersøgelse og forelægge den for Parlamentet, sammen med dens holdning til agenturet, om behovet for en lignende struktur (inden og uden for Kommissionen), der har til opgave at finde relevante oplysninger om problemer med menneskerettigheder og demokrati i lande, som ikke er omfattet af agenturet.

PROCEDURE

Titel	Fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for de grundlæggende rettigheder		
Procedurenummer	2005/2007(INI)]		
Korresponderende udvalg	LIBE		
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	AFET 24.2.2005		
Ordfører Dato for valg	Baroness Nicholson of Winterbourne 1.2.2005		
Behandling i udvalg	31.3.2005	9.4.2005	26.4.2005
Dato for vedtagelse af forslag	26.4.2005		
Resultat af den endelige afstemning	for:	48	
	imod:	6	
	hverken/eller:	2	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Angelika Beer, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Elmar Brok, Philip Claeys, Simon Coveney, Giorgos Dimitrakopoulos, Anna Elzbieta Fotyga, Jas Gawronski, Maciej Marian Giertych, Alfred Gomolka, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Armin Laschet, Cecilia Malmström, Emilio Menéndez del Valle, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Vural Öger, Cem Özdemir, Justas Vincas Paleckis, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Paweł Bartłomiej Piskorski, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Ursula Stenzel, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Ari Vatanen, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Josef Zieleniec		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, ?rpád Duka-Zólyomi, Michael Gahler, Georg Jarzembowski, Jaromír Kohlíček, Alexander Lambsdorff, Erik Meijer, Pasqualina Napoletano, Janusz Onyszkiewicz, Aloyzas Sakalas		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2			

21.4.2005

UDTALELSE FRA KULTUR- OG UDDANNELSESUDVALGET

til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for grundlæggende rettigheder
(2005/2007(INI))

Ordfører: Manolis Mavrommatis

FORSLAG

Kultur- og Uddannelsesudvalget opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i dets forslag til beslutning:

Agenturet for grundlæggende rettigheder

1. mener, at der er behov for en forbedret informations- og kommunikationsstrategi, hvis målene om fremme af de grundlæggende rettigheder og øget bevidsthed om spørgsmål i tilknytning til grundlæggende rettigheder (skabelse af en kultur, der respekterer de grundlæggende rettigheder) skal nås; finder, at indførelse i medlemsstaternes studieplaner af et fag, som dækker såvel de grundlæggende rettigheder som de menneskerettigheder, der er anerkendt af det internationale samfund, kan bidrage til opfyldelsen af disse målsætninger;
2. er af den opfattelse, at det foreslåede agenturs struktur skal afspejle dets målsætninger og strukturen i chartret om grundlæggende rettigheder; mener, at særlige afdelinger af agenturet skal have ansvaret for overvågning af chartrets overholdelse på uddannelsesområdet (artikel 14), respekt for kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed (artikel 22) og på medieområdet (artikel 11);
3. mener, at samarbejdet mellem agenturet og andre internationale organisationer, navnlig Europarådet, ikke bør begrænses til udvekslinger af information, men snarere bør have en institutionel form; er af den opfattelse, at det er en nødvendig forudsætning for, at agenturet kan fungere effektivt, at alle medlemsstaterne ratificerer Europarådets relevante instrumenter.

Underskrivelse og ratificering af Europarådets instrumenter

4. glæder sig over, at Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn og protokollen om ændring af konventionen trådte i kraft i Den Tjekkiske Republik i marts 2004; bemærker, at konventionen og protokollen nu er trådt i kraft i alle de 10 medlemsstater, der tiltrådte EU i maj 2004; opfordrer Belgien, Danmark og Irland til at underskrive og ratificere konventionen og protokollen; opfordrer Grækenland, Luxembourg og Sverige til at ratificere disse instrumenter;
5. minder om sine beslutninger af 20. november 2002 og 22. april 2004 om mediekoncentration; er bekymret over den potentielle trussel mod frihed og pluralisme i medierne, som koncentrationen af medierne på få ejere medfører;
6. opfordrer Frankrig til at undertegne Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal; opfordrer indtrængende Belgien, Grækenland Letland, Luxembourg og Nederlandene til at ratificere konventionen i lyset af høringer af de berørte parter i deres egne samfund og behovet for at skabe større forståelse i offentligheden for den faktiske gennemførelse af konventionens bestemmelser om beskyttelse af mindretallenes interesser;
7. opfordrer Belgien, Estland, Grækenland, Irland, Letland, Litauen og Portugal til at undertegne den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog; opfordrer

indtrængende Tjekkiet, Frankrig, Italien, Luxembourg, Malta og Polen til at ratificere pagten i lyset af høringer af de berørte parter i deres egne samfund og behovet for at skabe større forståelse i offentligheden for den faktiske gennemførelse af pagtens bestemmelser om beskyttelse af de regionale sprog og mindretalsprogene;

Uddannelse

8. opfordrer medlemsstaterne til at gøre den størst mulige indsats for at sikre en reel integration af børn af flygtninge, asylansøgere og indvandrere i uddannelsessystemerne;
9. er bekymret over, at potentielle studerende, der er handicappede, som følge af utilstrækkelige faciliteter og praktisk bistand ofte er ude afstand til at deltage i videregående og højere uddannelser; mener, at dette er i strid med de friheder, som er fastlagt i charterets artikel 14, stk. 1; opfordrer medlemsstaterne til at tage dette problem op;
10. opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på at forbedre situationen for roma/sinti-mindretallene ved at gøre en indsats over for forskelsbehandling på arbejds- og boligmarkedet og ved at tage hensyn til de særlige uddannelsesbehov, som børn af romaer og sintier har.

PROCEDURE

Titel	Fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for de grundlæggende rettigheder
Procedurenummer	2004/2158(INI)
Korresponderende udvalg	LIBE
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	CULT 28.10.2004
Udvidet samarbejde	Nej
Ordfører Dato for valg	Manolis Mavrommatis 25.11.2004
Behandling i udvalg	14.3.2005 21.4.2005
Dato for vedtagelse af forslag	21.4.2005
Resultat af den endelige afstemning	for: 31 imod: 0 hverken/eller: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	María Badía i Cutchet, Christopher Beazley, Giovanni Berlinguer, Guy Bono, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dickute, V?ra Flasarová, Milan Gaľa, Claire Gibault, Vasco Graça Moura, Lissy Gröner, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Zdzisław Zbigniew Podkański, Miguel Portas, Christa Prets, Karin Resetarits, Nikolaos Sifunakis, Helga Trüpel, Henri Weber, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Ivo Belet, Michael Cramer, András Gyürk, Małgorzata Handzlik, Gyula Hegyi, Ignasi Guardans Cambó, Nina Škottová, Witold Tomczak
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	

20.4.2005

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER

til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for grundlæggende rettigheder
(2005/2007(INI))

Rådgivende ordfører: Ignasi Guardans Cambó

FORSLAG

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til sin beslutning om meddelelse fra Kommissionen om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union: Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på¹,
- 1. mener, at de nuværende internationale, europæiske og nationale instrumenter giver tilstrækkelig mulighed for at beskytte de grundlæggende rettigheder inden for EU og anerkender, at Kommissionen allerede nøje undersøger alle lovforslag og alle udkast for forenelighed med chartret om grundlæggende rettigheder som led i de almindelige beslutningstagningsprocedurer; bemærker dog, at det vil være muligt at opnå en generel forbedring af standarderne i EU som helhed ved i højere grad at dele viden og erfaring;
- 2. ser i denne ramme en mulighed for ved hjælp af et agentur for grundlæggende rettigheder at skabe et effektivt netværk mellem de eksisterende instanser, instrumenter og procedurer;
- 3. understreger dog, at det er absolut nødvendigt at undgå enhver form for overlappning med allerede eksisterende instanser, instrumenter og procedurer samt enhver overdreven bureaukratisering af tanken om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder;
- 4. understreger, at det ikke er et spørgsmål om at gøde jorden for noget, der på nogen måde minder om en EU-menneskerettighedsdomstol; anerkender, at behandling af individuelle overtrædelser af menneskerettigheder er noget ganske andet end at overvåge et politisk system eller dets retsinstrumenter, der måske ikke lever op til generelt anerkendte standarder for menneskerettigheder.

¹ Parlamentets beslutning af 20.4.2005, P5_TA(2004)0309, på grundlag af betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, ordfører: Johannes Vogenhuber.

PROCEDURE

Titel	Fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for grundlæggende rettigheder
Procedurenummer	2005/2007(INI)
Korresponderende udvalg	LIBE
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	AFCO 24.2.2005
Udvidet samarbejde	
Ordfører Dato for valg	Ignasi Guardans Cambó 20.1.2005
Behandling i udvalg	14.3.2005 20.4.2005
Dato for vedtagelse af forslag	20.4.2005
Resultat af den endelige afstemning	for: 11 imod: 7 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Richard Corbett, Panayiotis Demetriou, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Bronislaw Geremek, Ignasi Guardans Cambó, Jo Leinen, Ínigo Méndez de Vigo, Borut Pahor, Rihards Pīks, Marie-Line Reynaud, Alexander Stubb, Johannes Voggenhuber
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Pervenche Berès, Mogens N.J. Camre, Antoine Duquesne, Ashley Mote, Georgios Papastamkos, Jacek Protasiewicz, Reinhard Rack, György Schöpflin, Jacques Toubon
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	

PROCEDURE

Titel	Fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for de grundlæggende rettigheder			
Procedurenummer	2005/2007(INI)			
Hjemmel i forretningsordenen	art. 45			
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	LIBE 24.2.2005			
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	AFCO 24.2.2005	CULT 24.2.2005	AFET 24.2.2005	DEVE 24.2.2005
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse	DEVE 16.3.2005			
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet				
Beslutningsforslag, der indgår i betænkningen				
Ordfører(e) Dato for valg	Kinga Gál 25.11.2004			
Oprindelig(e) ordfører(e)				
Behandling i udvalg	1.2.2005	16.3.2005	30.3.2005	
Dato for vedtagelse	26.4.2005			
Resultat af den endelige afstemning	for: 42 imod: 3 hverken/eller: 1			
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Maria Carlshamre, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Fausto Correia, Rosa Díez González, Antoine Duquesne, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Elly de Groen-Kouwenhoven, Livia Járóka, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Martine Roure, Inger Segelström, Frank Vanhecke, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka			
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Panayiotis Demetriou, Camiel Eurlings, Jeanine Hennis-Plasschaert, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Javier Moreno Sánchez, Vincent Peillon, Herbert Reul, Marie-Line Reynaud, Antonio Tajani, Kyriacos Triantaphyllides, Rainer Wieland			
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	María del Pilar Ayuso González, Véronique Mathieu, Manolis Mavrommatis			
Dato for indgivelse - A6	11.5.2005		A6-0144/2005	